obsažené ve svazku kvartik, který je určen dvojnásobným bodem B. Na Δ^5 vytne svazek přímek S^1_1 o středu A_1 lin. soustavu g^1_2 s 8 dvojnásobnými body, které vytínají tečny v bodech $A_2, \ldots, A_9$.

Na Δ^5 vytne svazek kubik S^1_3 lin. soustavu g^1_4 s dvanáctí dvojnásobnými body Y_i, $i = 1, \ldots, 12$. V těchto bodech Y_i leží dvojnásobné body racionálních kubik, obsažených ve svazku S^1_3. Pouze 10 těchto kubik je ireducibilních.

Kuželosečka k protne přímku p ve dvou bodech U_1, U_2, které jsou samodružné, tedy prochází jimi také křivka Δ^5.

Lze tedy říci:

Obecným bodem B na Δ^5 je v S^3_4 určen svazek eliptických ireducibilních kvartik, který obsahuje 12 *racionálních kvartik ireducibilních, jež mají svůj třetí dvojnásobný bod rovněž na křivce Δ^5. Body Y_i, U_1, U_2 činí výjimku.*

Konečně vyslovme ještě větu:

Leží-li tři hlavní body pátého stupně na přímce, pak involuce J_{11} degeneruje v Jonquièresovu involuci pátého stupně, to jest stupeň degenerované involuce se sníží o 6 *jednotek.* Třída této involuce je 0.

V.

Vhodnou kombinací případů projednávaných v odst. II, III a IV můžeme dostati involuci stupně 1—10. V dalším upustíme od podrobnějšího výkladu jednotlivých případů a uvedeme jen tabulku výsledků.

Speciálním případem případu 23 je, když body $1, \ldots, 9$ tvoří basi syzygetického svazku.

Poslednímu sloupci jest rozuměti takto: Obecným bodem na křivce samodružných bodů je v komplexu kvintik S^3_5 určen svazek eliptických kvintik, který obsahuje udaný počet racionálních kvintik, jež mají šestý dvojnásobný bod rovněž na křivce samodružných bodů.

*

Sur une involution du plan J_{11} de la deuxième classe.

(Extrait de l'article précédent.)

Cette involution est formée, comme on sait, à l'aide d'un faisceau de coniques S^1_2 et d'un faisceau de cubiques S^1_3 dont quatre points de base sont communs. Soient $A_1, \ldots, A_9$ les points de base du faisceau de cubiques S^1_3, $A_1, \ldots, A_4$ les points de base du faisceau de coniques S^1_2. Le faisceau de cubiques S^1_3 découpe sur une conique du faisceau S^1_2 une série linéaire g^1_2, dont les groupes sont les couples

Č.	Odst.	Na přímce leží	Charakteristika	Křivka samodruž. bodů	Stup.	Počet rac. kvintik
1	II.	145	$2^5 2^4 4^2 1^1$	$\Delta^6 (1^2, 2^3, 3^3, 4^2, 6, 7, 8, 9)$	10	10
2		145, 346	$1^5 2^4 1^3 3^2 2^1$	$\Delta^5 (1^2, 2^3, 3^2, 4, 7, 8, 9)$	9	6
3		145, 235	$4^4 4^2$	$\Delta^5 (1^2, 2^2, 3^2, 4^2, 6, 7, 8, 9)$	9	8
4		145, 235, 346	$2^4 2^3 3^2 1^1$	$\Delta^4 (1^2, 2^2, 3, 4, 7, 8, 9)$	8	6
5		145, 346, 247	$3^4 3^2 3^1$	$\Delta^4 (1^2, 2^2, 3^2, 8, 9)$	8	6
6		145, 235, 126, 346	$4^3 3^2$	$\Delta^3 (1, 2, 3, 4, 7, 8, 9)$	7	4
7		145, 235, 346, 247	$1^4 2^3 3^2 2^1$	$\Delta^3 (1^2, 2, 3, 7, 8, 9)$	7	2
8	III.	789	$4^3 3^2$	$\Delta^5 (1^2, 2^2, 3^2, 4^2, 5, 6, 7)$	7	10
9		145, 235, 126, 346, 137	$2^3 4^2 1^1$	$\Delta^2 (2, 4, 8, 9)$	6	2
10		147, 789	$2^3 4^2 1^1$	$\Delta^4 (1, 2^2, 3^2, 4, 8, 9)$	6	8
11		145, 235, 126, 346, 137, 247	6^2	$\Delta^1 (8, 9)$	5	—
12		789, 147, 237	6^2	$\Delta^3 (1, 2, 3, 4, 8, 9)$	5	6
13	IV.	234	$1^4 8^1$	$\Delta^5 (1^3, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)$	5	12 kvartik
14		147, 237, 348, 789	$3^2 3^1$	$\Delta^2 (1, 2, 9)$	4	4
15		789, 147, 249, 348	$3^2 3^1$	$\Delta^2 (1, 2, 3)$	4	2
16		234, 165, 789	$1^3 6^1$	$\Delta^4 (1^2, 2, 3, 4, 7, 8, 9)$	4	degener. příp. IV.
17		147, 247, 128, 348, 789	$1^2 4^1$	$\Delta^1 (9)$	3	2
18		789, 569	$1^2 4^1$	$\Delta^3 (1, 2, 3, 4, 9)$	3	8
19		145, 235, 348, 249, 589	$1^2 4^1$	$\Delta^1 (1)$	3	—
20		234, 125, 136	$1^2 4^1$	$\Delta^3 (1, 4, 7, 8, 9)$	3	—
21		147, 237, 128, 348, 249	3^1	2, 4, 7, 8 isol. sam. body	2	—
22		234, 125, 136, 147	3^1	$\Delta^2 (8, 9)$	2	—
23		789, 569, 149, 239	0	Δ^1	1	4

de points correspondants de notre involution. La caractéristique de cette involution est $A_1^5, A_2^5, A_3^5, A_4^5, A_5^2, \ldots, A_9^2$. La courbe des points invariants Δ est du 7ᵉ ordre. L'auteur considère la création de cette involution à l'aide du complexe linéaire S_5^3 ($A_1^2, \ldots, A_4^2, A_5, \ldots, A_9$) de quintiques hyperelliptiques, qui est ,,composé,,. Dans ce complexe il n'y a pas de quintique irréductible, ayant le cinquième point général pour le point double. Si l'on prend pour le cinquième point double un point général sur la courbe Δ, ce point définit un faisceau de quintiques elliptiques, ayant 12 courbes rationnelles, dont le sixième point est aussi situé sur la courbe Δ.

Si deux points principaux du cinquième ordre et un du deuxième ordre sont situés sur une droite, l'ordre de J_{11} est réduit d'une unité. Si trois points principaux du deuxième ordre sont situés sur une droite, l'ordre de J_{11} est réduit de quatre unités. Si trois points principaux du cinquième ordre sont situés sur une droite, l'ordre de J_{11} est réduit de six unités.

En combinant ces trois cas d'une manière convenable, on peut arriver à une involution d'ordre quelconque, inférieur à 11, bien entendu.